

søgelse i et Udvalg; men at henvise denne Sag til et Udvalg til saadan videregaaende Undersøgelse vil i Virkeligheden sigé at forhindre Lovforslaget i at kunne gøre den tilsigtede Nytte. At henvise en Sag til et Udvalg med den Bevidsthed, at Udvalgsforhandlingen i sig selv, blot paa Grund af den Tid, den kræver, vil umuliggøre, at Lovforslaget overhovedet vil virke efter sin Hensigt, forekommer mig at være en uheldig Fremgangsmaade. Jeg tilraader derfor, at man forkaster Forslaget om Henviisning til et Udvalg. Sagen selv er jo saa ligetil og har i den Grad kun et praktisk Hensigtsmæssighedsøjemed, at jeg ikke kan tænke mig, der kan være Tvivl om, hvorledes man vil stille sig til den.

J. Pedersen: Det er jo ikke Skik her i Tinget, at man modsætter sig et fremkommet Ønske om Udvalgs Nedsættelse, men jeg vil dog, ligesom det ærede Medlem, der nu talte, i dette Tilfælde anbefale at gøre en Undtagelse. Jeg ser ikke, at der vil være noget vundet ved at nedsætte Udvalg. Derimod forudsætter jeg, at der vil være det tabt, at Lovforslaget ikke vil kunne komme til at virke efter sin Bestemmelse. Det drejer sig jo her om Dage, og selv om en Udvalgsbehandling er nok saa hurtig, vil den dog altid, særlig hvis man kommer ind paa videregaaende Undersøgelser af, hvem der skal betale, tage nogen Tid og altsaa sandsynligvis forsinke Sagen saaledes, at Lovforslaget slet ikke kan bruges. Det forekommer mig, at Sagen er saa let overskuelig og saa klar, at man straks kan tage sit Standpunkt til, om man vil fremme Lovforslaget eller ikke, og vil man fremme det, skal man ikke nu nedsætte Udvalg. Jeg anbefaler derfor at stemme imod det fremkomne Forslag om Udvalgs Nedsættelse.

Hey: Mine Meningsfæller og jeg plejer ogsaa at følge den Regel at stemme for Forslag om Udvalgs Nedsættelse, og vi agter ikke i dette Tilfælde at fravige den. Men jeg ønsker at sige, at naar vi stemmer for det fremkomne Forslag, gør vi det under den Forudsætning, at Sagen virkelig kan fremmes, og det er vort Ønske, at den fremmes. Jeg mener, den maa kunne det. Selv om disse Lister ikke udarbejdes i Maj, maa de kunne udarbejdes i Juni. I en Skrivelse fra det statistiske Departement, som hører til Sagens Bilag, og som blev fremlagt nede i Folketinget,

forudsættes det, at Grundloven skal være vedtaget og stadfæstet den 5. Juni, og jeg tror, jeg tør sige til den højtærede Indenrigsminister, at den Forudsætning har man dog opgivet, der er vel ingen, der tror, at Danmarks Riges nye Grundlov underskrives den 5. Juni. Men er den Forudsætning bortfaldet, kan man ogsaa nok udskyde Terminen for Valglisternes Udarbejdelse ganske lidt. Som sagt, mine Meningsfæller og jeg stemmer for Udvalgs Nedsættelse under den Forudsætning, at vi ønsker at bidrage til, at Lovforslaget kan føres igennem i denne Samling.

Piper: Jeg vil protestere mod den Udlægning, det ærede kongevalgte Medlem (Trier) har givet af mine Udtalelser. Hvis det var vor Hensigt at forhindre Lovforslaget i overhovedet at blive til Lov, havde vi foreslaaet at standse Overgangen til anden Behandling. Det har vi ikke gjort, men vi har foreslaaet Lovforslaget henvist til et Udvalg, fordi der var Oplysninger, vi kunde ønske at faa gennem et Udvalg og ved nærmere Behandling af Sagen. Naar den højtærede Minister har kunnet lade hengaa saa lang Tid efter den 12. Marts, inden han fremsatte Lovforslaget, maa der ogsaa kunne levnes Landstinget nogle Dage til en Udvalgsbehandling.

Trier: Det beror paa en Misforstaaelse, naar den ærede Taler, som i dette Øjeblik satte sig, sagde, at jeg havde fortolket hans Forslag anderledes, end han selv havde ment det. Jeg begyndte udtrykkeligt med at sige, at naar man ikke vil forhindre et Lovforslags Gennemførelse — hvad ogsaa i dette Tilfælde gik ud fra, at man ikke vil — maatte det være for at uddybe dets Indhold, man ønskede det henvist til Udvalg. Men her gaar Lovforslagets Indhold netop kun ud paa at skaffe Tid, og hvis man sender Sagen i Udvalg, forhindrer man, at den fornødne Tid tilvejebringes. Derfor var det, jeg følte mig kaldet til at fraraåde Udvalgs Nedsættelse. Det er jo nemlig ikke rigtigt, hvad et andet æret Medlem sagde, at kan Arbejdet ikke gøres i Maj, maa det kunne gøres i Juni. Det er netop det, det ikke kan. Det er netop, fordi man ved at henlægge det til et senere Tidspunkt ikke kan blive færdig i rette Tid — hvis nu den Situation kommer til at foreligge, hvad vi i Øjeblikket ikke ved —, at man søger at fremme det